

Galatským

¹ Pavel apoštol, (ne od lidí, ani skrze člověka, ale skrze Jezukrista, a Boha Otce, kterýž jej vzkřísil z mrtvých,)

² I ti, kteříž jsou se mnou, všickni bratří sborům Galatským:

³ Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána našeho Jezukrista,

⁴ Kterýž vydal sebe samého za hříchy naše, aby nás vytrhl z tohoto přítomného věku zlého, podle vůle Boha a Otce našeho,

⁵ Jemuž buď sláva na věky věků. Amen.

⁶ Divím se tomu, že tak rychle od toho, kterýž vás povolal v milost Kristovu, uchýlili jste se k jinému evangelium,

⁷ Kteréž není jiné, ale jsou někteří, ješto vás kormoutí a převrátiti chtějí evangelium Kristovo.

⁸ Ale bychom pak i my neb anděl s nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý buď.

⁹ Jakož jsme již pověděli, a ještě znovu pravím: Jestliže by vám kdo co jiného kázal mimo to, což jste přijali, prokletý buď.

¹⁰ Nebo lidské-liž věci, čili Boží předkládám? Zdaliž lidem se líbiti hledám? Kdybych se zajisté ještě lidem zaliboval, služebník Kristův bych nebyl.

¹¹ Oznamujiť pak vám, bratří, že evangelium to, kteréž kázáno jest ode mne, není podle člověka.

¹² Nebo aniž jsem já ho přijal od člověka, ani se naučil, ale skrze zjevení Ježíše Krista.

¹³ Slýchali jste zajisté o mém obcování někdejším v Židovstvu, kterak jsem se velice protivil církvi Boží a hubil jsem ji,

¹⁴ A že jsem prospíval v Židovstvu nad mnohé mně rovné v pokolení mém, byv velmi horlivý milovník otcovských ustanovení.

¹⁵ Ale když se zalíbilo Bohu, kterýž mne byl oddělil z života matky mé a povolal skrze milost svou,

¹⁶ Zjeviti Syna svého mně, abych jej kázal mezi pohany, hned jsem se neporadil s tělem a krví;

¹⁷ Aniž jsem se vrátil do Jeruzaléma k těm, jenž prve byli apoštolé nežli já, ale šel jsem do Arabie, přišel jsem pak zase do Damašku.

¹⁸ Potom po třech letech navrátil jsem se do Jeruzaléma, abych navštívil Petra, a pobyl jsem u něho patnácte dní.

¹⁹ Jiného pak z apoštolů žádného jsem neviděl než Jakuba, bratra Páně.

²⁰ Cožť pak píši vám, aj, před Bohem osvědčuji, žeť neklamám.

²¹ Potom přišel jsem do krajin Syrských a Cilických.

²² A nebyl jsem známý osobou sborům Židovským, kteříž byli v Kristu,

²³ Než toliko slýchali o mně: Že ten, kterýž se nám někdy protivil, již nyní káže víru, kterouž

někdy hubil.

²⁴ A slavili ve mně Boha.

2

¹ Potom po čtrnácti letech opět vstoupil jsem do Jeruzaléma s Barnabášem, pojav s sebou i Tita.

² Vstoupil jsem pak podle zjevení, a vypravoval jsem jim evangelium, kteréž káži mezi pohany, a zvláště pak znamenitějším, abych snad nadarmo neběžel nyní i prve.

³ Ale ani Titus, kterýž se mnou byl, pohan byv, nebyl přinucen obřezati se,

⁴ Totiž pro podešlé falešné bratří, kteříž se byli vloudili k vyšpehování svobody naší, kterouž máme v Kristu Ježíši, aby nás v službu podrobili.

⁵ Kterýmžto ani na chvílku neustoupili jsme a nepoddali se, aby pravda evangelium zůstala u vás.

⁶ Od těch pak, kteříž se zdadí něco býti, nic mi není přidáno, ač jací jsou někdy byli, mně potom nic není, Bůhť osoby člověka nepřijímá; ti, pravím, kteříž se něco zdadí býti, nic mi nepřidali.

⁷ Nýbrž naodpor, když uzřeli, že jest mi svěreno evangelium, abych je kázal neobřezaným, jako i Petrovi mezi Židy,

⁸ (Nebo ten, kterýž mocný byl skrze Petra z strany apoštolství mezi Židy, byl mocný i skrze mne mezi pohany,)

⁹ A poznavše milost mně danou, Jakub a Petr a Jan, kteříž se zdadí sloupové býti, podali

svých pravic mně a Barnabášovi na tovaryšství, abychom my mezi pohany a oni mezi Židy kázali.

¹⁰ Toliko napomenuli, abychom na chudé pamatovali, což jsem se i činiti snažoval.

¹¹ A když byl přišel Petr do Antiochie, zjevně jsem jemu odepřel; hoden zajisté byl trestání.

¹² Nebo prve nežli jsou přišli někteří od Jakuba, jídal s pohany, a když přišli, ucházel a odděloval se od nich, boje se těch, kteříž byli z Židovstva.

¹³ A spolu s ním v tom pokrytství byli i jiní Židé, takže i Barnabáš uveden byl v jejich pokrytství.

¹⁴ Ale já uzřev, že nesprostně chodí v pravdě evangelium, řekl jsem Petrovi přede všemi: Poněvadž ty jsa Žid, pohansky živ jsi, a ne Židovsky, proč pohany k Židovskému způsobu vedeš?

¹⁵ My přirození Židé, a ne pohané hříšní,

¹⁶ Vědouce, že nebývá člověk ospravedlněn z skutků Zákona, ale skrze víru v Jezukrista, i my v Krista uvěřili jsme, abychom ospravedlnění byli z víry Kristovy, a ne z skutků Zákona, protože nebude ospravedlněn z skutků Zákona žádný člověk.

¹⁷ Jestliže pak hledajíce ospravedlnění býti v Kristu, nalézáme se i my hříšníci, tedy jest Kristus služebník hřícha? Nikoli.

¹⁸ Nebo budu-li to, což jsem zbořil, opět zase vzdělávati, přestupníkem sebe činím.

¹⁹ Já zajisté skrze Zákon Zákonu umřel jsem, abych živ byl Bohu.

²⁰ S Kristem ukřižován jsem. Živt' jsem pak již

ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, kterýžto zamiloval mne a vydal sebe samého za mne.

²¹ Nepohrdámť tou milostí Boží. Nebo jestližeť jest z Zákona spravedlnost, tedyť jest Kristus nadarmo umřel.

3

¹ Ó nemoudří Galatští, kdož jest vás tak zmámil, abyste nebyli povolni pravdě, kterýmž před očima Ježíš Kristus prve byl vypsán a mezi vámi ukřižován?

² Toto bych jen rád chtěl zvědět od vás, z skutků-li Zákona Ducha svatého jste přijali, čili z slyšení víry?

³ Tak nemoudří jste? Počavše Duchem, již nyní tělem konáte?

⁴ Tak mnoho trpěli jste nadarmo? A ještě nadarmo-li.

⁵ Ten tedy, kterýž vám dává Ducha svatého a činí divy mezi vámi, z skutků-li Zákona to činí, čili z slyšení víry?

⁶ Jako Abraham uvěřil Bohu, a počteno jemu to k spravedlnosti.

⁷ A tak vidíte, že ti, kteříž jsou z víry, ti jsou synové Abrahamovi.

⁸ Předzvěděvši pak Písmo, že z víry ospravedlňuje pohany Bůh, předpovědělo Abrahamovi: Že v tobě budou požehnáni všickni národové.

⁹ A tak ti, kteříž jsou z víry, docházejí požehnání s věrným Abrahamem.

¹⁰ Kteříž pak koli z skutků Zákona jsou, pod zlořečenstvím jsou. Nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdož nezůstává ve všem, což jest psáno v knihách Zákona, aby to plnil.

¹¹ A že z Zákona nebývá žádný ospravedlněn před Bohem, zjevné jest, nebo spravedlivý z víry živ bude.

¹² Zákon pak není z víry, ale ten člověk, kterýž by plnil ta přikázání, živ bude v nich.

¹³ Ale vykoupití jest nás Kristus z zlořečenství Zákona, učiněn byv pro nás zlořečenstvím, (nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdož visí na dřevě),

¹⁴ Aby na pohany požehnání Abrahamovo přišlo v Kristu Ježíši a abychom zaslíbení Ducha svatého přijali skrze víru.

¹⁵ Bratří, po lidsku pravím: Však utvrzené některého člověka smlouvy žádný neruší, aniž k ní kdo něco přidává.

¹⁶ Abrahamovi pak učiněna jsou zaslíbení, i semeni jeho. Nedí: A semenům, jako by o mnohých mluvil, ale jako o jednom: A semenu tvému, jenž jest Kristus.

¹⁷ Totoť pak pravím: Že smlouvy prve od Boha stvrzené, vztahující se k Kristu, Zákon, kterýž po čtyřech stech a po třidcítí letech začal se, nevyprazdňuje, tak aby slib Boží v nic obrátil.

¹⁸ Nebo jestližeť z Zákona pochází dědictví, tedy již ne z zaslíbení. Ale Abrahamovi skrze zaslíbení daroval jest Bůh dědictví.

¹⁹ Což pak Zákon? Pro přestupování ustanoven jest, dokudž by nepřišlo to sítě, jemuž

se stalo zaslíbení, způsobený skrze anděly v ruce prostředníka.

²⁰ Ale prostředník není jednoho, Bůh pak jeden jest.

²¹ Tedy Zákon jest proti slibům Božím? Odstup to. Nebo kdyby byl Zákon dán, kterýž by mohl obživiti, jistě z Zákona byla by spravedlnost.

²² Ale zavřelo Písmo všecky pod hřích, aby zaslíbení z víry Jezukristovy dáno bylo věřícím.

²³ Prve pak, nežli přišla víra, pod Zákonem byli jsme ostríhání, zavřeni jsouce k té víře, kteráž potom měla zjevena býti.

²⁴ A tak Zákon pěstounem naším byl k Kristu, abychom z víry ospravedlněni byli.

²⁵ Ale když přišla víra, již nejsme pod pěstounem.

²⁶ Všickni zajisté vy synové Boží jste v Kristu Ježíši skrze víru.

²⁷ Nebo kteřížkoli v Krista pokřtěni jste, Krista jste oblékli.

²⁸ Nenít ani Žid, ani Řek, ani slouha, ani svobodný, ani muž, ani žena. Nebo všickni vy jedno jste v Kristu Ježíši.

²⁹ A když Kristovi jste, tedy símě Abrahamovo jste, a podle zaslíbení dědicové.

4

¹ Pravímť pak, že pokudž dědic maličký jest, nic není rozdílný od služebníka, jsa pánem všeho,

² Ale pod ochráncemi a správce jest až do času uloženého od otce.

³ Tak i my, když jsme byli maličcí, pod živly světa byli jsme v službu podrobeni.

⁴ Ale když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého učiněného z ženy, učiněného pod Zákonem,

⁵ Aby ty, kteříž pod Zákonem byli, vykoupil, abychom právo synů přijali.

⁶ A že jste synové, protož poslal Bůh Ducha Syna svého v srdce vaše, volajícího: Abba, totiž Otče.

⁷ A tak již nejsi slouha, ale syn, a poněvadž syn, tedy i dědic Boží skrze Krista.

⁸ Ale tehďáž, neměvše známosti Boha, sloužili jste těm, kteříž z přirození nejsou bohové.

⁹ Nyní pak, znajíce Boha, nýbrž poznání jsouce od Boha, kterakž se zpátkem zase obracíte k mdlým a bídým živlům, jimž opět znovu chcete sloužiti?

¹⁰ Dnů šetříte, a měsíců, a časů, i let.

¹¹ Bojím se za vás, abych snad nadarmo nepracoval mezi vámi.

¹² Budte jako já, neb i já jsem jako vy, bratří, prosím vás. Nic jste mi neublížili.

¹³ Neb víte, že s mdlobou těla kázal jsem vám evangelium ponejprve.

¹⁴ A pokušení mé, přišlé na tělo mé, nebylo u vás málo váženo, aniž jste pohrdli, ale jako anděla Božího přijali jste mne, jako Krista Ježíše.

¹⁵ Jaké tehdy bylo blahoslavenství vaše? Svědectví vám zajisté dávám, že, kdyby to možné bylo, oči vaše vyloupíce, byli byste mi dali.

16 Což tedy učiněn jsem vašim nepřitelem, pravdu vám pravě?

17 Milujít vás někteří nedobře, nýbrž odstrčiti vás chtějí, abyste vy je milovali.

18 Slušnět jest pak horlivě milovati v dobrém vždycky, a ne jen toliko tehdaž, když jsem přítomen vám.

19 Synáčkové moji, (kteréž opět rodím, až by Kristus zformován byl v vás),

20 Chtěl bych pak přítomen vám býti nyní a proměnití hlas svůj; nebo v pochybnosti jsem o vás.

21 Povězte mi, kteříž pod Zákonem chcete býti, nepozorujete-liž Zákona?

22 Nebo psáno jest: Že Abraham měl dva syny, jednoho z služebnice, a druhého z svobodné.

23 Ale ten z služebnice podle těla se narodil, tento pak z svobodné podle zaslíbení.

24 Kteréžto věci u figuře se staly. Nebo toť jsou ti dva Zákonové, jeden s hory Sinai, k manství zplozující, a tenť jest jako Agar.

25 Agar zajisté jest hora Sinai v Arabii. Dobřet se pak k ní trefuje nynější Jeruzalém, nebo v službu podroben jest s syny svými.

26 Ale ten svrchní Jeruzalém svobodný jest, kterýž jest matka všech nás.

27 Nebo psáno jest: Vesel se neplodná, kteráž nerodíš, vykřikni a zvolěj, kteráž nepracuješ ku porodu; nebo ta opuštěná mnoho má synů, více nežli ta, kteráž má muže.

28 Myť jsme tedy, ó bratří, tak jako Izák, synové zaslíbení.

²⁹ Ale jakož tehdáž ten podle těla zplozený protivil se tomu, kterýž byl zplozen podle Ducha, tak se děje i nyní.

³⁰ Než co praví Písmo? Vyvrz služebnici i syna jejího; nebo nebudeť dědicem syn služebnice s synem svobodné.

³¹ A tak, bratří, nejsmeť synové služebnice, ale svobodné.

5

¹ Protož v svobodě, kterouž Kristus nás osvobodil, stůjte a nezapletejtež se zase v jeho služebnosti.

² Aj, já Pavel pravím vám, že budete-li se obřezovati, Kristus vám nic neprospěje.

³ A zase osvědčuji všelikému člověku, kterýž se obřezuje, že jest povinen všecken Zákon naplniti.

⁴ Odcizili jste se Krista, kteřížkoli v Zákoně ospravedlnění býti hledáte; vypadli jste z milosti.

⁵ My zajisté duchem z víry, naděje spravedlnosti očekáváme.

⁶ Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka neprospívá, ani neobřízka, ale víra skrze lásku dělající.

⁷ Běželi jste dobře. Kdo jest vám překazil, abyste pravdy neposlouchali?

⁸ Nenít ta rada z toho, kterýž vás volá.

⁹ Maličko kvasu všecko těsto nakvašuje.

¹⁰ Jáť mám naději o vás v Pánu, že nic jiného smýšletí nebudete; ale ten, jenž kormoutí vás, trpěti bude soud, kdožť jest on koli.

¹¹ Já pak, bratří, káži-li také obřízku, i pročez protivenství trpím? Tedy jest vyprázdněno pohoršení kříže.

¹² Ó by raději odřezáni byli, kteříž vás nepokojí.

¹³ Nebo vy v svobodu povoláni jste, bratří, toliko abyste té svobody nepokládali sobě za zámysl povolování tělu, ale skrze lásku posluhujete sobě vespolek.

¹⁴ Nebo všecken Zákon v jednom slovu se zavírá, totiž v tom: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.

¹⁵ Pakli se vespolek koušete a žerete, hleďtež, abyste jedni od druhých zkaženi nebyli.

¹⁶ Ale pravímť: Duchem chodte, a žádosti těla nevykonáte.

¹⁷ Nebo tělo žádá proti Duchu, a Duch proti tělu. Ty pak věci jsou sobě vespolek odporné, tak abyste ne hned, což byste chtěli, to činili.

¹⁸ Jestliže pak Duchem vedeni býváte, nejste pod Zákonem.

¹⁹ Zjevníf jsou pak skutkové těla, jenž jsou: Cizoložstvo, smilstvo, nečistota, chlipnost,

²⁰ Modloslužba, čarování, nepřátelství, svárové, nenávisti, hněvové, dráždění, různice, sekty,

²¹ Závisti, vraždy, opilství, hodování, a těm podobné věci. Kteréžto kdožkoli činí, toť vám předpovídám, jakož jsem i prve pravil, že království Božího dědicové nebudou.

²² Ovoce pak Ducha jestíť: Láska, radost, pokoj, tichost, dobrotivost, dobrota, věrnost, krotkost, středmost.

²³ Proti takovýmť není Zákon.

²⁴ Nebo kteříž jsou Kristovi, tiť jsou tělo své ukřižovali s vášněmi a s žádostmi.

²⁵ Jsme-liť tedy Duchem živi, Duchem i chodme.

²⁶ Nebývejme marné chvály žádostivi, jedni druhých popouzejíce a jedni druhým závidíce.

6

¹ Bratří, byl-li by zachvácen člověk v nějakém pádu, vy duchovní napravte takového v duchu tichosti, prohlédaje každý sám k sobě, abys snad i ty nebyl pokoušín.

² Jedni druhých břemena neste a tak plňte zákon Kristův.

³ Nebo zdá-li se komu, že by něco byl, nic nejsa, takového vlastní mysl jeho svodí.

⁴ Ale díla svého zkus jeden každý, a takť sám v sobě chválu míti bude, a ne v jiném.

⁵ Neb jeden každý své břímě ponese.

⁶ Sdílejž se pak ten, kterýž naučení přijímá v slovu Páně, s tím, od kohož naučení běře, vším svým statkem.

⁷ Nemylte se, Bůhť nebude oklamán; nebo cožkoli rozsíval by člověk, toť bude i žíti.

⁸ A kdož rozsívá tělu svému, z těla žíti bude porušení; ale kdož rozsívá Duchu, z Duchat žíti bude život věčný.

⁹ ěiníce pak dobře, neoblevujme; nebo časem svým budeme žíti, neustávajíce.

¹⁰ A protož dokudž čas máme, čiňme dobře všechněm, a zvláště nejvíce pak domácím víry

¹¹ Hle, jaký jsem vám list napsal svou rukou.

¹² Ti, kteříž chtějí tvárně býti podle těla, nutí vás, abyste se obřezovali, jediné aby protivěnování pro kříž Kristův netrpěli.

¹³ Nebo ani sami ti, kteříž se obřezují, nezachovávají Zákona, ale chtějí, abyste se obřezovali proto, aby se tělem vašim chlubili.

¹⁴ Ale ode mne odstup to, ať abych se v čem chlubil, jediné v kříži Pána našeho Jezukrista, skrze něhož jest mi svět ukřižován, a já světu.

¹⁵ Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka nic neplatí, ani neobřízka, ale nové stvoření.

¹⁶ A kteříkoli tohoto pravidla následují, pokoj přijde na ně a milosrdenství, i na lid Boží Izraelský.

¹⁷ Dále pak žádný mi nečině zaměstknání, já zajisté jízvy Pána Ježíše nosím na těle mém.

¹⁸ Milost Pána Ježíše Krista budiž s duchem vašim, bratří. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900